

از دواج زیر سایه آداب و رسوم و فرهنگ هندی

این که یک مرد هنگامی می‌تواند ازدواج کند که شرایط دوران تعلیم و مطالعه متون مذهبی هندو را پشت‌سر گذاشته باشد. مطالعه متون مذهبی باستانی طبق دستور انجام گیرد و در دوران تعلیم نیز، معلم باستانی مسأله‌ای را که هندوئیسم تعیین کرده است، رعایت کند. متون مذهبی «ودا» متشکل از سه نسخه است و معلم باستانی حداقل یکی از آنان را مطالعه کند تا بتواند ازدواج کند. متون مذهبی هندو تأکید دارند که مرد و زن باستانی در دوران قبل از ازدواج از عزت نفس و انکا به نفس برخوردار باشند. این متون همچنین تأکید می‌کند که مرد و زن نباشند قبل از ازدواج رابطه جنسی داشته باشند. تا قبل از تصویب «قانون ازدواج هندوها»، از لحاظ اعتقادی، هر هندویی نتوانست تعداد زیادی زوجه اختیار کند. تا این زمان در طبقه تاجر، طبقه رزمند یا افراد ثروتمند و قدرتمند چندزوجه‌ای نیز دیده می‌شد، اما در میان طبقات روحانی و رهبانان هم‌تا یک زوجه‌ای مرسوم بود.

این که یک مرد هنگامی می‌تواند ازدواج کند که شرایط دوران تعلیم و مطالعه متون مذهبی هندو را پشت‌سر گذاشته باشد. مطالعه متون مذهبی باستانی طبق دستور انجام گیرد و در دوران تعلیم نیز، معلم باستانی مسأله‌ای را که هندوئیسم تعیین کرده است، رعایت کند. متون مذهبی «ودا» متشکل از سه نسخه است و معلم باستانی حداقل یکی از آنان را مطالعه کند تا بتواند ازدواج کند. متون مذهبی هندو تأکید دارند که مرد و زن باستانی در دوران قبل از ازدواج از عزت نفس و انکا به نفس برخوردار باشند. این متون همچنین تأکید می‌کند که مرد و زن نباشند قبل از ازدواج رابطه جنسی داشته باشند. تا قبل از تصویب «قانون ازدواج هندوها»، از لحاظ اعتقادی، هر هندویی نتوانست تعداد زیادی زوجه اختیار کند. تا این زمان در طبقه تاجر، طبقه رزمند یا افراد ثروتمند و قدرتمند چندزوجه‌ای نیز دیده می‌شد، اما در میان طبقات روحانی و رهبانان هم‌تا یک زوجه‌ای مرسوم بود.

از دواج در آیین هندو

اگرچه در مورد اعتقاد به سنت ازدواج و رسومات آن نظرات گوناگونی در هند وجود دارد، اما نهاد ازدواج در میان تمامی هندوها و سایر ادیان از درجه اهمیت واحدی برخوردار است و در هند ارتباط ازدواج در اکثر متون مذهبی هندو به مثابه یک فریضه مذهبی آمده است. ازدواج که در لغت هندو «یوگاه» خوانده می‌شود، به عنوان یک وظیفه اساسی برای هر «هندو» محسوب می‌شود. بر اساس اعتقادات هندوئیسم، هر انسان باستانی پنج فریضه بزرگ انجام بدهد. انجام این پنج فریضه تنها زمانی ممکن است که فرد ازدواج کرده باشد. بنابراین زن یا مرد با زمانی که ازدواج کرده باشد، تنها زمانی می‌تواند این پنج فریضه بزرگ را انجام دهد. هندوها برای تولد اولاد دختر را اهمیت ویژه‌ای قائل‌اند، زیرا معتقدند که اولاد فرزند پسر جنم به دستگیری از سه نهد می‌شود. بر اساس اعتقادات هندوئیسم، با بد شدن ذهن، ذهن و کوفتگی مادی را سه نهد بگیرد و مردان آفریده شده‌اند که بتوانند پدر شوند. ازدواج در هندوئیسم در لحاظ نظری یکی از مهم‌ترین چنگ‌های مبنی بر «هدای بدن» یا «فریضه بدن» است که زن و مرد هندو باستانی در یک مقطع از زندگی‌شان آن را انجام دهند.

بر اساس اعتقادات مذهب هندوئیسم، باید دختر را به محض رسیدن به سن مناسب برای ازدواج به خانه پخت فرستاد و اگر پدر برای دختری که به سن ازدواج رسیده، در سه سال پس از آن مقطع او را به خانه پخت نفرستد، گناه بزرگی مرتکب شده و در همین حال اگر والدین، دختر را در این مدت به خانه پخت نفرستند، دختر آزاد است که زوج خود را به دلخواه خود انتخاب کرده و با او ازدواج کند. اگرچه سن ازدواج در مناطق شهری هند رو به افزایش است. اما ازدواج کودکان و ازدواج سرسین باین تر هنوز هم در روستاهای هند در مستی سن است. سن ازدواج در هند از هزاره ۶ م‌ه م شروع می‌شود و تا سن ۱۱ ساله می‌باشد. هم‌اکنون در بسیاری از مناطق روستایی هند، نوزادان کوچک دختر و پسر را با گرزهای مذهب مذهبی همانند سایر مراسم ازدواج به عقد بکنگر برمی‌آورند و سپس نوزاد دختر به خانه شوهرش یعنی منزل پدر پسر خواهد رفت و در حقیقت مابقی عمر را در سنسین به بلوغ جسمی و عقلی در آنجا خواهد گذراند. هدف این نوع ازدواج که بیشتر در ایالت‌های ایستادن و مناطق جنوبی هند رواج دارد، وابسته کردن دختر و پسر به زندگی مشترک در ابتدای دوران کودکی است. قانون استناد در بخش ازدواج هندوها که در سال ۱۳۳۴ به تصویب رسیده، حداقل سن ازدواج برای زنان را ۱۵ سال و برای مردان ۱۸ سال تعیین کرده است. اما معلا این قانون در همه جا اجرا نمی‌آید.

اساساً پسرین و سادیده‌ترین نوع ازدواج، هدیه کردن عروس به پادشاه هندوئیسم برای ازدواج بین زوجین شرایطی قابل استراحه

از انتخاب می‌کنند. این کار به خانواده دختر حق انتخاب می‌دهد. ولی موضوع پس از توافق طرفین در مورد مبلغی که خانواده دختر چند داماد را قطعی می‌شود. خانواده دختر چند داماد را انتخاب کرده و پس از بحث مفصل درباره پیشینه خانوادگی، سابق تحصیلی و سایر دارایی‌های پسر و بالاخره تعیین میزان چیزیه، مسأله ازدواج نهایی می‌شود. دامادها به قیمت‌هایی از ۲ تا ۳ هزار روپیه به فروش می‌رسد که قیمت بر اساس شغل آنان تفاوت می‌کند.

مراسم عروسی در هند
مراسم مذهبی، بخش عمده‌ای از نظام ازدواج در هندوستان، از تشکیل می‌دهد. متون مذهبی در رابطه با ازدواج می‌گویند که عروس و وسيله پدر یا ولسی خود به داماد «سپرده» می‌شود، بنابراین از داماد دعوت می‌شود که برای مردن عروس به محل مراسم مراجعت کند. مراسم عروسی باتوجه مذهب، طبقه، فرقه، درآمد و فرهنگ اجتماعی افراد، متفاوت است. در مجموع، مراسم مذهبی ازدواج عبارت است از مراسم نامزدی، تعیین بکر روز خوش‌من یا تعیین ساعت و دقیقه برگزاری جشن عروسی که به آن مراسم استسقال از داماد توسط خانواده عروس گفته می‌شود، تقدیم حلقه‌های مقلتل توسط عروس و داماد، تحویل عروس به داماد، قرار دادن دست عروس در دست داماد و چرخیدن هر دو با یکدیگر هفت مرتبه به دور آتش مقدس که موجب شاد شدن در محل برگزاری جشن عروسی می‌باشد.

چیزیه به شاد بزرگترین عامل فشاری باشد که ستم‌کنندگی زنان در هند و سایر نقاط شبه‌قاره را تشدید می‌کند. این سنت که در آغازه به منظور کمک به زندگی دختران که وارث خانواده محسوب نمی‌شوند بنا نهاده شد، اینک به عامل ورشکستگی خانواده‌ها و ورشکستگی زنان

هر ماه با چرخش عروس و داماد به دور آتش مقدس هندو که در محل حاضر است، شروع می‌شود و در آن زمان عروس و داماد، تحویل عروس به داماد، قرار دادن دست عروس در دست داماد و چرخیدن هر دو با یکدیگر هفت مرتبه به دور آتش مقدس که موجب شاد شدن در محل برگزاری جشن عروسی می‌باشد.

تبدیل به امری مزاحم و ناهنجار است. امروزه با زبات آن دختر کشی و سفط‌چینی خودکشی، سرزاندن عروس و موارد دیگری است که باعث هتک حرمت دختران هند می‌شود. مسأله چیزیه در میان کاست‌های مختلف و پنهان‌ها و روستاها به صورت یک مشکل اجتماعی جدی مطرح است که قوانین ازدواج پسر و دختر با کاست خود یا بالاتر و پایین تر مورد سو استفاده واقع است. این قوانین انتخاب همسر را محدود می‌کند؛ مضایقه این که عروس پسر به صورت یک هدیه بارز برای نسبت به دختر در این جوامع است یعنی کند و عامل اصلی در این میان جوامع است یعنی دادن اجناس و کام‌های الی و پول نقد و طلا به خانواده پسر در زمان عقد ازدواج حتی در مناسبت‌های مختلف بعد از ازدواج هم ادامه دارد و در بعضی جوامع از آخر عمر، این مسأله چنین زنان باردار بعد از سزوتوگرایی و خودکشی و خودسوزی دختران هند می‌شود. چیزیه است حتی در شهرهای بزرگی مانند دلهی مطور متوسط در هر ۱۸ ساعت یک بار عروسی از خودسوزی جان می‌سازد، در اکثر این حوادث ناگوار، عامل اصلی چیزیه به است.

چیزیه که هند به غربت‌فشار اقتصادی می‌سازد، دست‌بافته، گریزهای ژرفروزی و شکسته و سرزاندن عروس‌انندی به خاطر

چیزیه به دست می‌رسد. افزایش این عمل به واسطه ظهور عصر جدیدی از مصرف گرایی که با سنت قرون وسطایی داخل پیدا کرده، ایجاد جدیدی یافته است. مقامات هند می‌گویند: تمام خانواده‌ها صرف‌نظر از زمینه مذهبی، چیزیه بیشتری را طلب می‌کنند تا از فقر بگریزند، ثروتی ببندوند، تا لوازم مدرنی را که هر روز تبلیغش در تلویزیون می‌بینند، به چنگ آورند. در جریان شتاب جامعه به سمت مدرنیته شدن، تقاضای چیزیه‌راهی شده است تا پایان سال بعد از ازدواج، همچنان پول و کالا از خانواده عروس اخذ شود و اگر خانواده عروس قادر به این کار نباشد عروس در معرض گرفتاری ضرب و جرح و حتی قتل قرار می‌گیرد.

چیزیه شاید بزرگترین عامل فشاری باشد که ستم‌کنندگی زنان در هند و سایر نقاط شبه‌قاره را تشدید می‌کند. این سنت که در آغازه به منظور کمک به زندگی دختران که وارث خانواده محسوب نمی‌شوند بنا نهاده شد، اینک به عامل ورشکستگی خانواده‌ها و ستم‌کنندگی زنان بدل شده است. این سنت که در آغازه به منظور کمک به زندگی دختران که وارث خانواده محسوب نمی‌شوند بنا نهاده شد، اینک به عامل ورشکستگی خانواده‌ها و ستم‌کنندگی زنان بدل شده است. این سنت که در آغازه به منظور کمک به زندگی دختران که وارث خانواده محسوب نمی‌شوند بنا نهاده شد، اینک به عامل ورشکستگی خانواده‌ها و ستم‌کنندگی زنان بدل شده است. این سنت که در آغازه به منظور کمک به زندگی دختران که وارث خانواده محسوب نمی‌شوند بنا نهاده شد، اینک به عامل ورشکستگی خانواده‌ها و ستم‌کنندگی زنان بدل شده است.

هر ماه با چرخش عروس و داماد به دور آتش مقدس هندو که در محل حاضر است، شروع می‌شود و در آن زمان عروس و داماد، تحویل عروس به داماد، قرار دادن دست عروس در دست داماد و چرخیدن هر دو با یکدیگر هفت مرتبه به دور آتش مقدس که موجب شاد شدن در محل برگزاری جشن عروسی می‌باشد.

تبدیل به امری مزاحم و ناهنجار است. امروزه با زبات آن دختر کشی و سفط‌چینی خودکشی، سرزاندن عروس و موارد دیگری است که باعث هتک حرمت دختران هند می‌شود. مسأله چیزیه در میان کاست‌های مختلف و پنهان‌ها و روستاها به صورت یک مشکل اجتماعی جدی مطرح است که قوانین ازدواج پسر و دختر با کاست خود یا بالاتر و پایین تر مورد سو استفاده واقع است. این قوانین انتخاب همسر را محدود می‌کند؛ مضایقه این که عروس پسر به صورت یک هدیه بارز برای نسبت به دختر در این جوامع است یعنی کند و عامل اصلی در این میان جوامع است یعنی دادن اجناس و کام‌های الی و پول نقد و طلا به خانواده پسر در زمان عقد ازدواج حتی در مناسبت‌های مختلف بعد از ازدواج هم ادامه دارد و در بعضی جوامع از آخر عمر، این مسأله چنین زنان باردار بعد از سزوتوگرایی و خودکشی و خودسوزی دختران هند می‌شود. چیزیه است حتی در شهرهای بزرگی مانند دلهی مطور متوسط در هر ۱۸ ساعت یک بار عروسی از خودسوزی جان می‌سازد، در اکثر این حوادث ناگوار، عامل اصلی چیزیه به است.

چیزیه که هند به غربت‌فشار اقتصادی می‌سازد، دست‌بافته، گریزهای ژرفروزی و شکسته و سرزاندن عروس‌انندی به خاطر

نگاه

رشد خشونت علیه کودکان

روزانه ۲ هزار دختر هندی کشته می‌شوند
یونسف با همکاری وزارت توسعه امور زنان و کودکان هند صد دارد یک طرح تحقیقی با هدف بررسی خشونت علیه کودکان در هند را آغاز کرده است. یونسف (صندوق کودکان ملل متحد) با انجام این تحقیق به همسره وزارت مزبور به مقابله با خشونت علیه کودکان در هند می‌رود. این سازمان اطلاعاتی از نظرسنجی‌های ملی خانواده در هند به دست آورده اما در این دست تحقیقات همواره چالش‌هایی وجود دارد که معمولاً در مسیر انجام این گونه تحقیقات است. برای مثال مشکلاتی که در این راه وجود دارد عدم گزارش موارد خشونت و ترس به دلیل ننگ اجتماعی در والدین و روش کودکان نامناسب جمع‌آوری اطلاعات از وضع کودکان است. همچنین سواستی که در این تحقیقات ملی برسیه می‌شود، مربوط به خشونت علیه کودکان است.

چون کم‌تیمی رئیس مرکز حمایت از کودکان یونسف معتقد است اطلاعات و آمار به دست آمده در هند به‌حدی محدود است که نمی‌توان این اطلاعات محدود را تغییر داد یا داده‌های دیگر ماکس کرد.

پیش از این یونسف یک تحلیل آماری از خشونت علیه کودکان منتشر کرده بود که از آنگاه خشونت، نگرش‌ها و نهنج‌های اجتماعی در ۱۶۰ کشور با محدود است که نمی‌توان این اطلاعات محدود را تغییر داد یا داده‌های دیگر ماکس کرد.

نتایج تحقیق یک نشریه پزشکی انگلیسی نشان می‌دهد که از ۳ دهه گذشته بیش از ۱۲ میلیون دختر هندی سقط شده‌اند. این مسأله موجب شده تا نرخ خنران هندی در آسیا بر سرانجام ۱۸ نفر در مقابل ۱۰۰۰ نفر کاهش یابد. این رقم در سال ۱۹۸۱ میلادی ۹۶۲ بود است.

نگاه دوربین

شهر زنان فراموش شده در هند

در این شهر مقدس بیش از ۴ هزار معبد وجود دارد. در طول سال‌ها این شهر به پایتخت برای زنان بیوه هندی تبدیل شده است و گفته می‌شود نزدیک به نیمی از جمعیت این شهر هزار نفر از بیوه‌های هندی تشکیل می‌دهند. این شهر در واقع مکانی برای زنان فراموش شده است که پس از مرگ همسرشان بی‌بند و بقیه می‌مانند. بر اساس باوری خرافی در هند، بیوه‌ها پس از مرگ همسرشان به بیوه‌های بی‌بند و بقیه می‌مانند. بر اساس باوری خرافی در هند، بیوه‌ها پس از مرگ همسرشان به بیوه‌های بی‌بند و بقیه می‌مانند. بر اساس باوری خرافی در هند، بیوه‌ها پس از مرگ همسرشان به بیوه‌های بی‌بند و بقیه می‌مانند.

تبدیل به امری مزاحم و ناهنجار است. امروزه با زبات آن دختر کشی و سفط‌چینی خودکشی، سرزاندن عروس و موارد دیگری است که باعث هتک حرمت دختران هند می‌شود. مسأله چیزیه در میان کاست‌های مختلف و پنهان‌ها و روستاها به صورت یک مشکل اجتماعی جدی مطرح است که قوانین ازدواج پسر و دختر با کاست خود یا بالاتر و پایین تر مورد سو استفاده واقع است. این قوانین انتخاب همسر را محدود می‌کند؛ مضایقه این که عروس پسر به صورت یک هدیه بارز برای نسبت به دختر در این جوامع است یعنی کند و عامل اصلی در این میان جوامع است یعنی دادن اجناس و کام‌های الی و پول نقد و طلا به خانواده پسر در زمان عقد ازدواج حتی در مناسبت‌های مختلف بعد از ازدواج هم ادامه دارد و در بعضی جوامع از آخر عمر، این مسأله چنین زنان باردار بعد از سزوتوگرایی و خودکشی و خودسوزی دختران هند می‌شود. چیزیه است حتی در شهرهای بزرگی مانند دلهی مطور متوسط در هر ۱۸ ساعت یک بار عروسی از خودسوزی جان می‌سازد، در اکثر این حوادث ناگوار، عامل اصلی چیزیه به است.

روایتی دیوی

۲۰ ساله که باعاضی جوی حرت‌کمی کند پس از آن که خانواده‌اش او را راه کرده‌اند. این ماجرا با نام «دیوی» معروف است که در این کشور از تشکیل می‌دهند. «عنان لیدی» عکاس روزی گزارشی محور از این شهر و وضع بیوه‌ها در آن تهیه کرده است که در زیر می‌بیند.

تبدیل به امری مزاحم و ناهنجار است. امروزه با زبات آن دختر کشی و سفط‌چینی خودکشی، سرزاندن عروس‌انندی به خاطر